

XIII

Новы нещастіята за Марія.

Отъ какъ умрѣ Іаковъ Марія ся намыраше въ гажбока меланхолія. Можеше да каже нѣкой че цвѣтата изгубиха отъ очитѣ ѿ живѣтъ си свѣтлость и зеленината на елкитѣ, която укрѣжаваше селацинѣ-тъ виждаше ѿ ся потъмнѣла и почернѣла ка то да бѣше покрита отъ жалость. Время-то между тѣмъ развѣ малко по малко горчивинѣ-тъ на страданіето ѿ но внезапно ѿ нанесе новы нещастіята!

Взеха мѣста голѣмы промѣненіята въ селацината на елкитѣ, защото селчанинѣтъ и съпругата му оставиха въ наслѣдство селцинѣтъ на единородныйтъ си сынъ, момѣкъ младъ ударенъ съ много преимѣщества. Той ся ужеви за една младѣ хубавицѣ собственницѣ на голѣмѣ придатка (πρός). Но по злосчастіе хубостьта ѿ вдѣхнѣ тцеславіе, защото тая млада убичаше превъсходно богатството. По-легка легка гордостъта и сребролюбіето нанесохъ на свойствата ѿ произношеніе такова дерзостно и докачительно щото измѣни доцѣл-